

[Brusvang.]

Endelig et par ord om proceduren. Jeg er blevet anmodet om at præcisere det ønske om en afstemning om proceduren, som jeg fremførte i mit første indlæg. Det, jeg gerne vil have en afstemning om i salen, er et forslag om, at der sker en samlet behandling af disse forslag i et 17 mands udvalg, således at forstå, at det pågældende udvalg får 17 medlemmer og 17 stedfortrædere, således som også fremført af hr. Glistrup for et øjeblik siden.

Begrundelsen herfor er naturligvis den, at jeg gerne ser, at disse sager på grund af deres indre sammenhæng behandles i ét og samme udvalg. Jeg havde ikke haft noget imod, at det var blevet retsudvalget, men det er der åbenbart ikke flertal for. Der var heller ikke flertal for, at det skulle samles i arbejdsmarkedsudvalget. Derfor blev det splittet op, og nu har vi, hvis den underhåndsaftale, eller hvad man skal kalde det, forhåndsdrøftelse, som har fundet sted på et gruppeformandsmøde, skal fastholdes, som resultat den helt ejendommelige situation, at et forslag fra mit parti, centrumdemokraterne, om en tydeliggørelse af straffeloven behandles i retsudvalget og et ganske parallelt forslag hermed fra partiet venstre, som også ønsker en form for tydeliggørelse eller markering, hvad man skal sige, af straffeloven, men som blot ikke er fremkommet med forslag til de konkrete ord, hvormed tilføjelsen eller præciseringen skal ske, skal behandles i et andet udvalg. Det kan ikke være rigtigt. Der må være noget, der virkelig på afgørende vis taler for, at disse forslag bliver behandler ét og samme sted.

Så var hr. Glistrup så venlig i sin argumentation for denne procedure at tilføje, at man her virkelig skulle vise lidt imødekomme over for de små partier, som har særlige vanskeligheder. Jeg takker for bemærkningen, den er venligt formuleret, og jeg tror også, den er venligt ment. Men jeg vil godt gå et skridt videre og sige: det er ikke bare et spørgsmål om, at man skal tage hensyn til de små partier. Det er et spørgsmål om, at dette folketing skal tage hensyn til sig selv. For hvad er konsekvensen af, at de små partier ikke kan være med i udvalgene, hvor disse sager behandles? Konsekvensen er ganske enkelt den, at når man er

færdig med hele snakken og debatten og undersøgelsen i udvalgene, så må de små partier forbeholde sig at genoptage denne debat her i salen til skade for en hurtig udvikling af forretningerne, og derfor vil jeg gerne fastholde forslaget om, at vi får nedsat et ad hoc-udvalg med 17 medlemmer og 17 stedfortrædere, hvor vi kan behandle tingene i sammenhæng.

Wilhelm (VS):

Jeg har vanskeligt ved på VS' vegne at takke nogen minister for besvarelse af spørgsmål og problemstillinger i denne debat. Jeg mener, det er gjort meget klart, hvorfor det vil være helt uacceptabelt, at man ad administrativ vej gennem såkaldte tydeliggørelser foretager reelle ændringer i hævdevundne aktionsmuligheder og -rettigheder, som lønarbejderne har haft og har, og at man derved undgår at lave det provokerende lovindgreb, som jo i virkeligheden er krævet. Der er ikke kommet noget dementi fra regeringen af, at man tilstræbte eller kunne tænkes at gå med til den slags indskrænkninger gennem cirkulærer, politivedtægter eller på anden vis, der har tværtimod både i dag og især i opspillet til i dag faktisk været temmelig tydelige tegn på en aftale mellem forslagsstillerne og regeringen om, at man kunne overveje at trække sine forslag, hvis man fik en aftale med regeringen. Den første del af den opfyldte justitsministeren i går, og det var et klart krav fra forslagsstillernes partier i retsudvalget om, at man skulle have et tilsagn om, hvor hurtigt man kunne forvente en afklaring vedrørende en sådan administrativ stramning. Her lå svaret fra justitsministeren i går om, at man kunne forvente, at straffelovrådet ville komme med udtalelser om muligheden for en omfortolkning og muligheden for at køre det via cirkulærer eller via ændring i politivedtægten omkring nytår.

Vi kan ikke for stærkt advare lønarbejderne mod det, der her efter alle solemærker at dømme er under opsejling. Det kan blive noget, som er vanskeligere at få øje på end et direkte lovindgreb, men det er i virkeligheden det samme, man tilstræber. Og stadig væk som i første runde vil jeg sige, at socialdemokratiet og regeringen skal være mere end velkomne til at gøre disse formodninger til skamme, men det er foreløbig i hvert fald